2006

Rok nové germánské medicíny

25 let

Potlačování poznání

Prezentace

Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamera

Úvod k prezentaci

Milí přátelé, vážené dámy a pánové „kolegové“

Je mi velikou ctí, seznámit vás s báječným božským darem, neboť bohové kdysi stvořili člověka.

Byl jsem sice pozván na tento kongres, ale sedím toho času ve vězení ve Francii, za „navádění k nové medicíně s cílem jejího vykonávání“.
Tak zní doslovně žaloba a odůvodnění odsouzení.
Po 8 ½ měsících vyšetřování se smí nyní jeden den po mých 70. narozeninách konečně konat soudní přelíčení.
Už v roce 1986 mi odebrali aprobaci, slovy: „za neodpřísahání železného pravidla rakoviny a „ne obracení ke školní medicíně“
Již 24 let jsem honěn, vyhrožován, pronásledován a nyní jsem již podruhé strčen do vězení, třebaže není nic čím bych se provinil- kromě toho, že jsem tuto báječnou novou medicínu s jejími 5 biologickými přírodními zákony, které vlastně existují již miliony let, znovu objevil. To je mé veškeré provinění!

Když vám teď prezentuji novou medicínu, musíte vědět, že je vlastně „ zakázaná“, třebaže byla již při 30 přezkoušeních dokázána doktory a profesory a podpisem dokumentována – ale očividně již 20 let – smí být provozována jen židovskými lékaři.

Já vás tedy před pravdou varoval!

Náš kongres se nazývá kongresem alternativní medicíny, kterou něžně nazývám alter- naivní medicína. Alternativní medicína existuje ovšem jen do té doby, dokud poznání není vytlačeno opravdovými souvislostmi. Co je a není správné se dá dnes lehce během hodin či dní díky reprodukci objasnit: potom existuje opět ještě <u>jedna</u> medicína- ta správná dle nejlepšího svědomí.

Všeobecně se tím ale myslí „alternativní lékařská terapie“.
K tomu je třeba říct následující. V nové medicíně, jak hned uvidíte, tzv. nemoci, jak jsme je doposud chápali vlastně vůbec neexistují.
Jsou to jen rozumné zvláštní biologické programy přírody. A ty se vlastně nemusí „léčit“, jenom nechat v klidu proběhnout, neboť ty mají taky vždy svůj biologický význam.

Naše celé dilema se motá kolem toho, že jsme v Evropě již 1500 let provozujeme symtonickou medicínu. Vše bylo nábožensky rozděleno na „dobré“ a „zlé“.
Rakovina byla zhoubná, mikroby, horečka, otlučenost, všechny zdánlivé tzv. „symtomy nemoci“ byly zhoubné a musely být zahnány – jako hřích.
Protože nikdo nic nevěděl a neznal žádnou příčinnou terapii, existovalo ca. 1000 alternativních terapií.

Avšak když matka příroda – navzdory našim pošetilým pseudo pokusům o léčbu dovedla své léčení dokonce – pak jsme si to připsali jako své vlastní „úspěchy“.
My zázrační učni jsme se cítili tak chytří!

Před následujícím uvedením do nové medicíny nebo nyní germánské nové medicíny-dovolte mi ještě krátké vysvětlení:

Že jsem novou medicínu přejmenoval na germánskou novou medicínu, mělo jen ten důvod, že se mezitím asi 15 směrů tzv. alternativních terapií také nazvalo novou medicínou, neboť to jméno nemohlo být schráněno. Musel jsem tedy najít nové jméno. A protože tato medicína byla objevena v Germánii, národu básníků a myslitelů, muzikantů, vynálezců a objevitelů, který je k tomu matkou skoro všech evropských jazyků, nazval jsem ji germánskou novou medicínou.
Mezitím mi byl ale kromě sektářství podsouván i antisemitismus.

Ale nyní k 5 biologickým přírodním zákonům germánské nové medicíny:

Příspěvek

Ve školní medicíně, která u nás převažuje, se nemoc všeobecně považuje za „chybu" přírody, jako selhání tzv. „imunitního systému", jako něco zhoubného, co se snaží o zničení organismu, a proto by se s ní mělo všemi možnými a dostupnými prostředky lékařsko-vojenské strategie bojovat a vymýtit ji.

Před tímto představením jsem se ve 24 letech intenzivního střetu s tímto tématem pohnul o světelné roky.
Není samozřejmě jednoduché při prvním pokusu ten skok do nové dimenze biologicko-lékařského myšlení zvládnout.
Budu se přesto snažit, zprostředkovat vám přehled v krátkosti.

Germánská nová medicína (jak se nyní jmenuje), kterou jsem objevil v roce 1981, je přírodní věda, která má jen 5 biologických přírodních zákonů (a žádnou hypotézu), kterou lze nyní reprodukovat striktně přírodně vědecky jakkýkoliv případ pacienta.
Toto bylo ovšem 8. a 9. září 1998 na univerzitě v trnavě (Slovensko) demonstrováno a úředně ověřeno!

Nová g. Medicína popisuje exaktně lékařsko-biologické souvislosti živého organismu, jednotu psychiky, mozku a orgánu.
Všechny procesy psychiky a orgánu jsou mozkem propojeny a jsou v něm koordinovány.
Mozek je kvazi velkým počítačem našeho organismu, psychika je programátorem, tělo a psychika znovu společně úspěšným orgánem počítače, jako při optimálním programování, tak při poruchách programů. Neboť to není v žádném případě jenom tak, že psychika programuje mozek a orgán, ale že se orgán taky při zraněních zasazuje o indukci kvazi automatického programování mozku a psychiky.
Tím se zásadně odlišuje nová g. medicína od všech dosavadních medicínských směrů, obzvláště od školní medicíny.

Nová g. medicína je empirickou přírodní vědou – založenou na 5 biologických přírodních zákonech – které sice už vždy existovaly a taky vždy budou existovat - a já je jenom znovu objevil. Platí o člověku, zvířeti a rostlině, dokonce i o jednobuněčném živočichovi - o celém živém kosmu – a platí přirozeně pro všechny tzv. nemoci, neboť to jsou jen dvoufázové rozumné zvláštní biologické programy přírody (SBS).

Neznalost těchto 5 biologických přírodních zákonů v lékařsko klinickém smyslu nám zabránilo v tom, medicínu správně přidělit nebo taky jednotlivé nemoci správně vnímat resp. moci posoudit.
Ani jsme nikdy nemohli poznat rakovinu a její souvislosti, neboť jsme ji měli za nevyléčitelnou a zarazili jsme se tím, že jsme odstranili symtomy rakovinového onemocnění na organické úrovni.
Ani jsme neměli možnost vůbec tzv. infekčním nemocem rozumět, neboť jsme je nepovažovali za uzdravovací fázi, ale za agresivní fázi nemoci, v níž nás chtějí mikrobi zničit.
Rovněž zákon o dvoufázovosti onemocnění zůstává z nedostatku znalosti nezohledněn, stejně jako zůstává nezohledněna psychická rovina a cerebrální rovina, a význam levo a pravorukosti. O epileptoidní krizi, která společně se „syndromem“ představuje nejčastější příčinu smrti, vůbec nemluvě.

Všechny tyto možnosti poznání a možnosti léčby jsou odvozeny z porozumění tzv. železných zákonů rakoviny, prvního přírodního zákona tzv. DHS = Dirk- hamerových syndromů, které jsem tak pojmenoval, když jsem sám byl při smrti svého syna šokován a onemocněl rakovinou varlat.

Železný se jmenuje proto, protože má biologickou zákonnou střídmost.
Tak jako biologická zákonná umírněnost např. stojí na tom, že dítě má otce a matku; tedy že se na tom vždy podílí dva, aby vzniklo nové dítě. Tak máme v nové g. medicíně 5 biologických přírodních zákonů, které jsou kvazi železné.

1. přírodní zákon

Železné pravidlo rakoviny- má 3 kritéria:

1. **<u>kritérium:</u>**

Každý rozumný biologický zvláštní program (SBS) vzniká DHS (dirk hamerovým syndromem), tj. velmi těžkým, vysoce akutním- dramatickým a izolovaným konfliktně-prožitkovým šokem – současně na třech úrovních:

1. v psychice
2. v mozku
3. na orgánu

Toto sportovní foto znázorňuje, jak brankář „na špatné noze“ uklouzne, konsternován hledí na zašvindlovaný míč, který očekával v jiném rohu. Už se ze špatné nohy nedostane.

To je typická situace při DHS. Jedinec uklouzne na špatné noze.
DHS je těžký, vysoce akutně dramatický a izolovaný konfliktní šok, kdy jedinec uklouzne na špatné noze, ale zároveň má šanci povahy, nehodu opět napravit, aby se vůbec s nenadálou situací mohl vypořádat. Neboť v tomto momentě je nastartován zvláštní

program, prakticky synchronní: v psychice, v mozku a na orgánu, a je taky tam zjistitelný, viditelný a změřitelný! Je to vždy také konfliktní zážitek, ne jenom úder osudu nebo událost, na níž by postižený bez ní nemohl nic změnit.
Exaktně od DHS má pacient trvalý stres, tj. že má zcela studené ruce a nohy, myslí dnem i nocí na svůj konflikt a snaží se ho vyřešit.
Nemůže už spát, a když, tak jen v první půli noci, po půl hodině. Nemá chuť k jídlu a hubne.To je konfliktně aktivní fáze.

Tedy oproti k normálnímu konfliktu a problémům vidíme u tohoto biologického konfliktu, že pacient vězí v trvalém stresu, který má zcela určitě definované symtomy, které nelze přehlédnout.

Tento stav se mění teprve opět, když pacient konflikt vyřeší.
Pak dochází k uklidnění. Psychika si musí odpočinout. Pacient se cítí mdlý a unavený, ale jak se vyprostí, má chuť k jídlu, tělo je horké, často horečka, často bolesti hlavy. Spí opět dobře, ale většinou teprve od tří ráno.
To je fáze vyřešení konfliktu.

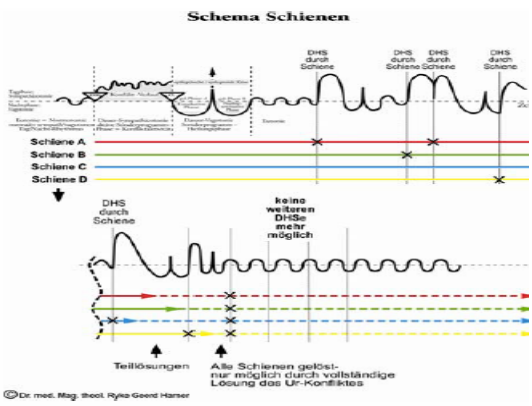
My lidé můžeme leckdy snést mnohé konflikty, aniž bychom onemocněli, ale jen, když předtím máme čas se na to naštelovat.

Přesto v momentě DHS se může stát ještě mnohem víc, neboť v této sekundě jsou položeny koleje po nichž se nemoc valí v dalším průběhu.
Kolejnice jsou dodatečnými aspekty konfliktu v souvislosti s DHS, tj. okolnostmi, které mohou být přiasociovány v sekundě DHS: Člověk a zvíře si v momentě DHS povšimnou nejen nejmenších maličkostí, ale taky doprovodných stavů, jako při momentu přijetí světla blesku -ovšem aniž by si toho byli vědomi- k tomu i tónů a hlasů, zvuků, pocitů všech druhů, taky chuťové senzace, a podrží si toto vyjádření skoro celý život. Pokud se pacient později dostane na takovou kolej, může z toho být reziduum celého konfliktu.

Ale kromě vlastních DHS kolejí existují taky tzv. vedlejší koleje, tedy doprovodné stavy, které jednotlivci k momentu DHS taky zůstanou v paměti jako podstatné. Může dokonce dojít najednou k 5 nebo 6 doprovodným stavům. Důležité je vědět, že z jedné takové vedlejší koleje člověk vždy vjíždí na celou kolejnici. Odtud název kolejnice.

My lidé tyto koleje pociťujeme jako „nemocné“, mluvíme o alergii, s kterou je třeba bojovat. Mluvíme o senné rýmě, astma, neuróze atd. a označujeme tak bez výhrady různé konflikty v zcela různých fázích, spolu s jejími tělesnými a cerebrálními symtomy.
Objevili li jsme DHS, s veškerými kolejemi, které se v sekundě DHS rozkmitaly, můžeme je v budoucnu s úsměvem pozdravit.
Přece se taky ví, že vlastní konflikt ještě není správně vyřešen.

Příklad:
Mladá žena utrpí v důsledku amniocentózy (za účelem dokladu o otcovství) starostlivý konflikt matka-dítě, s rakovinou prsní žlázy.
Dostane při jeho vypuknutí hrozný strach, že by tím dítě mohlo být poškozeno.

V následujícím čase probíhá celý ten proces o otcovství na této najeté koleji, třebaže dítě se dávno narodilo zdravé.
Pokaždé když přišel dopis od soudu nebo právníka, dostala se znovu na tu kolej a rakovina postupovala dále.
DHS zahrnuje tedy nejenom akutně dramatický konfliktní šok, který nás zavedl na „špatnou nohu“ ‚ale taky obsah konfliktu, který determinuje umístění Hamerschova ohniska v mozku a umístění rakoviny, nekrózy nebo funkčního výpadku na orgánu.
Ale jak lze vidět, může se v vteřině DHS státi mnohem více: neboť ve vteřině jsou položeny kolejnice, které tam v následujícím čase t vždy vedou nebo na které ten vlak znovu najede.

2. <u>kritérium</u>

biologický konflikt určuje moment DHS stejně jako lokalizaci SBS v mozku, jako tzv. Hamerschovo ohnisko, taky jako umístění na orgánu jako rakoviny nebo ekvivalent rakoviny.

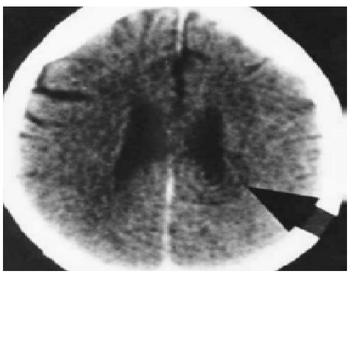
Tedy: V momentě tohot DHS se nastartuje zvláštní program (SBS), prakticky synchronně: v psychice, v mozku a na orgánu. Toto jsou ale jen tři myšlené roviny pro nás, abychom mohli diagnosticky a terapeuticky pracovat. Ve skutečnosti jsou jednotou, kterou lze ale registrovat na všech třech rovinách.

Ale každý konflikt má také zcela určitý obsah a ten se definuje ve vteřině DHS. Obsah konfliktu vyplyne asociativně, tj. prostřednictvím nesvévolného přiřazení myšlenek a většinou mimo filtr našeho rozumu.
Člověk si myslí, že myslí, ale ve skutečnosti konflikt již udeřil rychlostí vteřiny, než člověk začal myslet.

Tento neočekávaný šok zanechá na mozku stopy, které lze fotografovat za pomoci počítačové tomografie mozku.
Takové relé se nazývá hamerschovo ohnisko. Tento pojem ovšem pochází od mého protivníka, který tato místa, která jsem objevil nazval“ komická hamerschova ohniska“.

Tato HH vypadají jako koncentrované kruhy terčovnice, nebo jako obraz vodní hladiny, do které jsme nechali spadnout kámen.
To tedy znamená, ke každému konfliktu patří určité dění v orgánu a zcela určité relé v mozku.

Ve vteřině DHS můžeme tyto změny v mozku již vidět.

Typické hamerschovo ohnisko
v terčovnicové konfiguraci
v začínající fázi vyřešení.

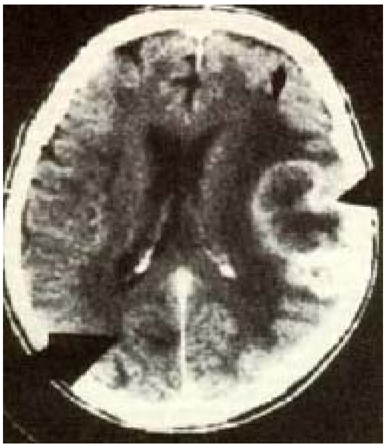
Čím je HH rozsáhlejší, tím je rozsáhlejší nádor nebo nekróza orgánu resp. změny buněk. Čím je konflikt intenzivnější, tím rychleji roste nádor, tím větší bude nekróza nebo např. osteolýza orgánu, a tím silnější bude proměna buněk při druzích rakoviny, které neprovádí žádné mitotické množení buněk.

V této fázi dochází k prozatímnímu edému mozku, které může také způsobit problémy, např. pokud konflikt trval dlouho, nebo když je mozkový edém položen na nevhodném místě, resp. HH má intra – a perifokální edém.
Obzvláště rozsáhlý bude edém na orgánu a na k tomu korelujícímu HH v mozku, při současném konfliktu ledvinového sběrného kanálku - zadržování vody, což potom nazýváme “syndromem“. HH se potom stává tzv. expanzivním procesem a obstarává si prostor, tím že se snaží vytlačit okolí na stranu nebo imprimovat obklopující mozkovou tkáň.

V mozku mají obě fáze (konfliktně aktivní a konfliktně vyřešená fáze) samozřejmě své HH na stejném místě , ovšem s rozdílným stavem:
V konfliktně aktivní fázi vždy s ostře vyznačenými kruhy, a v konfliktně vyřešené fázi je HH nabobtnalý, edematizovaný a zbarvuje se do tmava.
Na konci uzdravovací fáze je potom tzv. glia, tedy neškodná mozková spojovací tkáň uskladněna k účelům oprav hamerschova ohniska.

Tyto světlá gliou zhuštělá hamerschova ohniska, které lze v počítačovém programu nabarvit kontrastním prostředkem s jódem, jsou tedy opravy organismu na hamerschově ohnisku a tedy žádný důvod k obavám.

Principielně je HH po uzdravení neškodnou jizvou prodělaného tzv. onemocnění s uchovanou gliou, tzv. glia –kruhy, které jsou ale bohužel ještě chybně interpretovány jako „mozkové nádory“ např. gliomy, astrocytomy, oligodentrogliomy, glioblastomy atd., a naneštěstí – ke škodě pacienta- vyoperovávány.
Ale mozkové buňky se po narození samy nemohou vůbec rozmnožovat.
Tak nemohou opravdové mozkové nádory vůbec existovat.

Šipka vpravo: HH v pravém temporálním mozku
Stav po srdečním infarktu (revírní konflikt)

Šipka vlevo: karcinom varlete (ztrátový konflikt)
pro pravé varle, již při vyřešení

Pacient, sedlák, ½ roku předtím utrpěl DHS
Když jeho jediný syn měl těžkou nehodu na motorce
Syn ležel dlouho na jednotce intenzivní péče a pacient si myslel, že zůstane ochrnutý.
Přesto se syn opět uzdravil.

Čtyři týdny poté, co syn mohl opět pracovat na statku, utrpěl otec srdeční infarkt, k tomu závrať, bolesti hlavy, narušení rovnováhy.
Utrpěl tedy srdeční infarkt až po vyřešení konfliktu.

Taky jelen utrpí biologický konflikt, revírní konflikt, s anginou pektoris v konfliktně aktivní fázi, když je vyhnán svým souputníkem z revíru. Současně vzniká organicky ulcerace koronárních cév, tj. koronární cévy pokračují prostřednictvím ulcerace a on nyní může napumpovat dvojité nebo trojité množství krve. Pouze odpočívá, a hledá vhodný moment, kdy bude moci opět vyhnat z revíru toho mladého souputníka. A tuto power získá jen tím, že proběhne tento zvláštní program, jinak by to nezvládl.
Kdyby dostal jelen uklidňovací prostředek, nemohl by svůj revír nikdy znovu dobýt.

U člověka revíru odpovídá např. podnik, přítelkyně, rodina nebo pracovní místo.
U lidí máme několik částečných revírů- dokonce auto může být revírem. U lidí si povšimneme srdečního infarktu jen tehdy, když konflikt trvá alespoň 3-4 měsíce a je normálně smrtelný, pokud trvá déle než 9 měsíců a přehlédne se nástup vagotoní uzdravovací fáze.

Jinak se chová při infarktu myokardu (bílá mozková hmota)
Obsahem konfliktu je: cítit se přetažený – pokračuje nekrózou myokardu v konfliktně aktivní fázi, a v uzdravovací fázi resp. epileptickou krizí, která ukáže zvrat vagotoní fáze, následuje epileptický srdeční záchvat, tzv. infarkt myokardu.

3. <u>kritérium</u>

Průběh SBS na všech třech úrovních, od DHS až k vyřešení konfliktu a epileptické/epileptoidní krizi v nejvyšším bodě uzdravovací fáze a návrat k normalizaci, je synchronní!

To znamená, i průběh těchto tří zvláštních programů je na všech třech rovinách synchronní.
Je li konflikt silnější, je i pak taky např. rakovina orgánu větší.
Zeslabí li se konflikt, zeslabí se to i na ostatních třech rovinách.
Vyřeší li se konflikt, tj. dojde li k vyřešení konfliktu, pak nastává i na všech 3 rovinách k vyřešení konfliktu. Dojde li k rezidiu, pak je i na všech třech rovinách reziduum.
Taky konfliktolýza je velice markantním bodem, neboť každé onemocnění má své zcela určité symtomy, které nastávají teprve s řešením konfliktu.
Fantastická věc.

Zeptáme li se pacienta na jeho konflikt, pak máme psychologickou rovinu.
Uděláme li počítačový program mozku, pak máme rovinu mozku.
A na orgánu to můžeme také zjistit- např. jako ochrnutí, neurodermitis, diabetes atd.

To fascinující v nové g. medicíně je, že můžeme hned nejenom zjistit druh biologického konfliktu resp. obsah konfliktu z CT mozku, nebo který orgán je postižen, zda dochází k reprodukci nebo odumírání buněk, ale můžeme také kriminalisticky odhalit, zda jsou konflikty v konfliktně aktivní fázi (ca-fáze) nebo jsou již v uzdravovací fázi (pcl-fáze).

Druhý přírodní zákon

Zákon o dvoufázovosti všech rozumných biologických zvláštních programů, jakmile dojde k vyřešení konfliktu.

Tento přírodní zákon staví veškeré naše dosavadní zdánlivé vědomosti od základu na hlavu, neboť všechny onemocnění celého lékařství se odehrávají v této dvoufázovosti.
Dříve jsme v neznalosti tyto souvislosti popisovali v našich lékařských učebnicích jako sto „studených nemocí“ a rovněž nějakých sto „horkých nemocí“. „Studené nemoci byly takové, u nichž měl pacient studenou kůži, studené extrémy, byl v trvalém stresu, hubl a měl problémy se spánkem. Horká onemocnění, byla s horečkou, rozšířenými cévami, chutí k jídlu, ale velkou únavou.

U tzv. „ studených onemocnění“ se přehlížela následná uzdravovací fáze nebo byla chybně označena jako vlastní „ nemoc“. U tzv. „horkých nemocí“, které již představovaly uzdravovací fázi po prodělané konfliktně aktivní fázi, se rovněž tato studená fáze přehlížela nebo byla chybně považována za vlastní „ nemoc“.
Nyní víme, že vždy dvě tzv. dřívější nemoci tvoří zvláštní program, tedy jsou vždy v tandemu.

Možná by se člověk ptal, proč medici tuto zákonitost již dlouho neznali, pokud je tato dvoufázovost tak pěkně pravidelná.
Spočívá to v tom, že jenom část konfliktů najde řešení.
Pokud se konflikt nemůže vyřešit, zůstává onemocnění jednofázové, tj. jedinec zůstává konfliktně aktivní, stále více strádá a nakonec umírá na vysílení nebo kachexii.

Podíváme li se zpět, tak nebyla v dosavadní medicíně správně odhalena jediná „nemoc“ .

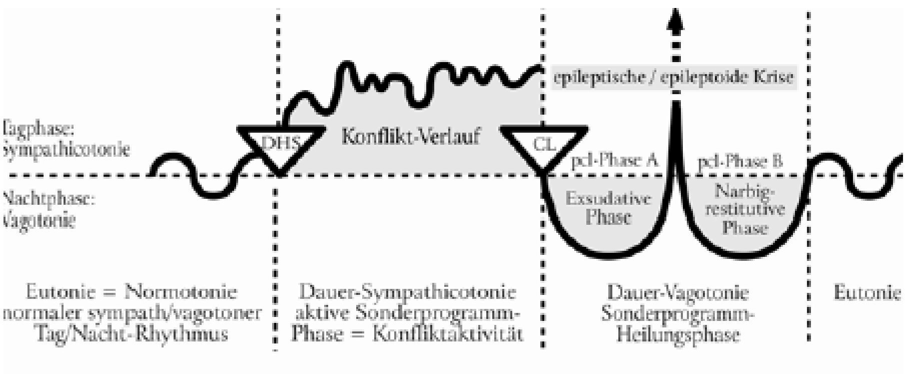

Schéma ukazuje, jak se prostřednictvím DHS stává normální denní-noční rytmus trvalou sympatikonií, která trvá tak dlouho, dokud díky vyřešení konfliktu nenastane trvalá vagotonie.

Tato trvalá vagotonie je přerušena kvazi v bodě, díky tzv. epileptické resp. **epileptoidní krizi** nebo sympatikonickým zubem, který naznačí zvrat ve vagotoní fázi.

Neboť každé onemocnění, které má řešení konfliktu, má také konfliktně aktivní a uzdravovací fázi. A každá uzdravovací fáze – dokud není přerušena konfliktně aktivním reziduem má taky

epileptoidní a epileptickou krizi, tj. bod zvratu v uzdravovací fázi, v nejhlubším bodě vagotonie.

Tato epileptická nebo epileptoidní krize je průběh, který matka příroda vykonává již milión let. Probíhá současně na všech třech rovinách. Smysl a účel této krize, která vstupuje na vrchol uzdravovací fáze, je: návrat do normality. To, co normálně nazýváme křečovým záchvatem se svalovou křečí, je jenom specifická forma epileptické krize, totiž řešení motorického konfliktu.

Epilepsii- podobné, tj. epileptoidní krize v zásadě nalezneme u všech tzv. nemocí- ale u všech trochu rozdílné. Tady nedochází k tonicky-klonickým křečovým záchvatům jako u motorických konfliktů, ale každý biologický druh konfliktu a druh onemocnění má taky svůj zcela specifický druh epileptoidní krize.

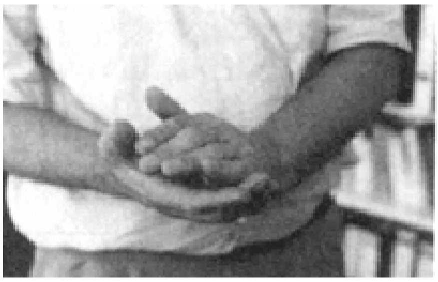
Matka příroda si nechala pro tento důležitý proces kvazi takový trik:
Pacient prožije totiž uprostřed uzdravovací fáze ještě psychologické konfliktní reziduum; tj. v této krizi pacient prožije zrychleně ještě průběh svého celého konfliktu, což má za následek, že krátce zapadne do fáze stresu, má studené ruce, je centralizován, se studeným potem a nakrátko ožívají opět všechny symtomy konfliktní aktivity. Proto také ty těžké bolesti anginy-pektoris při srdečním infarktu.

Tak nás staví epileptoidní krize často před ještě větší klinickou úlohu: např. lýza u zápalu plic, srdečního infarktu nebo po revírním konfliktu, pravosrdeční infarkt s plicní embólií, nebo absence oddělovacího konfliktu, rovněž diabetes nebo hypoglykémie.

U koronárního srdečního infarktu klesají např. při trvání konfliktu déle než 9 měsíců šance na přežití, dle dnešního stavu zacházení dle školní medicíny. Ani jediný pacient- to ukázala naše vídeňská studie srdečního infarktu- nepřežil, pokud už jednou měl konflikt trvající déle než 9 měsíců, přičemž je ovšem předpokladem „normální“ aktivita konfliktu. Při tzv. syndromu je ale všechno jinak, toto dnes lze značně zredukovat, pokud lze léčení nasadit již předem, tedy v 3-6 týdnu vagotonie před epileptoidní krizí resp. srdečním infarktem.

Jedním velice důležitým kritériem v nové g. medicíně je levo- či pravorukost pacienta. Neboť bez zjištění levo- či pravorukosti se v nové g. medicíně nedá vůbec pracovat. Stejně jako člověk musí vědět, jak je pacient starý, jaké má pohlaví, a zda má nějaké hormonální zvláštnosti nebo záchvaty, které je třeba zohlednit, např. antikoncepci, vzdálenost vaječníků, ozáření vaječníků, chemie, braní hormonů, klimakterium atd., tak je třeba taky znát, zda je pacient levák nebo pravák.

Každý to u sebe může sám zjistit:

  Tleská li člověk v divadle děkovačku, pak je ruka ležící nahoře vedoucí, tj. určuje pravo-levo rukost. Leží li

nahoře pravá ruka, je člověk pravák, a obráceně, leží li levá nahoře, je člověk od mozku levákem.
Tento test je velmi důležitý, abychom zjistili, kterou mozkovou hemisférou pracujeme, neboť je mnoho předělaných leváků, kteří se považují za praváky.

Levo a pravorukost začíná mozkem, přesněji řečeno, mozečkem.
Zatímco v koncovém mozku nehraje prakticky žádnou roli.
Takže: se začátkem prvotního dělení buněk již začíná vývoj počítačové části "mozečku" a tím i diferenciace praváctví a leváctví.
Levorukost také přemísťuje konflikt na opačnou stranu mozku ve srovnání s běžným praváctvím. Leváci jsou kvazi od psychiky k mozku jinak „polarizovaní"

Nezeptat se pacienta, zda li je levák nebo pravák je v nové g. medicíně hrubou chybou, neboť to má vysokou důležitost pro přiřazení konfliktu k hamerscherově ohnisku a ke karcinomu nebo nekróze na orgánu, protože rozhoduje nejenom o cestě konflikt- mozek, ale také o tom , jakou „nemoc" může pacient vůbec při jakém konfliktu utrpět.

V mozečku např. udeřují konflikty přísně dle příslušnosti obsahu konfliktu k orgánu, tj. že strany mozečku jsou vždy s konfliktem tématicky propojeny.

Konflikt matka/dítě- starost udeří u pravačky vždy zprava laterálně v mozečku, což postihne prsní žlázu v levém prsu, když ještě k tomu přijde další konflikt kvůli jinému dítěti nebo např. dodatečný starostlivý konflikt dcera/matka pro onu matku, pak tyto konflikty udeří ještě ve stejném relé mozečku jako hamerschovo ohnisko.

Musíme ovšem diferencovat, přece ještě pro případ, když matka své dospělé dítě event. považuje za dítě jen částečně, ale nyní již za partnera. Potom konflikt udeří na protilehlé straně v levém mozečku a vyvolá rakovinu prsu v pravém prsu, neboť levá strana mozečku je příslušná pro pravou část těla, partnerskou část. Sem se počítá nejenom manžel, přítel, otec nebo bratr ale také sestra, macecha nebo sousedka atd.

CT –obraz
Pravý mozeček
pro levé prso

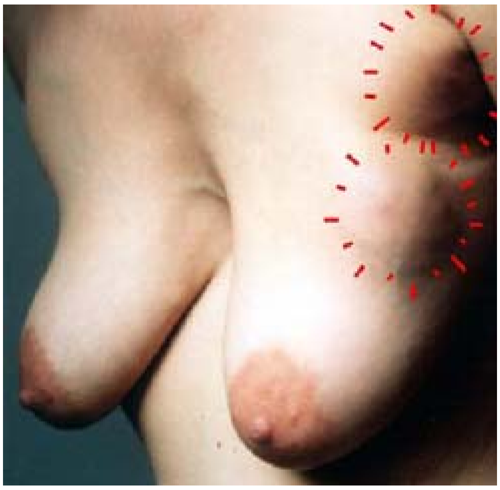
Rakovina prsu (adenoid)
Matka/dítě- nebo starostlivý konflikt
Dítě/matka u pravačky

<u>K tomu příklad</u>: matka utrpěla starostlivý konflikt matka/dítě, protože její dítě bylo sraženo autem a těžce zraněno. Matka si nyní činí výčitky: „kdybych jenom držela dítě za ruku pevněji." Od tohoto momentu má pacientka studené extrémy, nemůže spát, nemá chuť k jídlu, hubne a myslí dnem i nocí na svůj konflikt, o němž ale nemůže mluvit.

Během této konfliktně aktivní fáze, v níž matka stále dume o tom ,co se stalo, vidíme v levém prsu (je li pravačka) množení buněk prsní žlázy, které nazýváme rakovinou prsu. A vně růstu

rakoviny vidíme, v pro levý prs příslušném „počítačovém“ relé v pravém mozečku, současně terčovnicovou informaci, jako znak konfliktní aktivity, totiž rozumného zvláštního biologického programu.

Dokud konflikt trvá, roste, tzv. nádor prsní žlázy. Teprve v okamžiku, kdy je dítě opět zcela zdravé, následuje řešení konfliktu a růst prsní žlázy, tedy rakovina se zastaví.

Pacientka s adenoidní rakovinou prsu

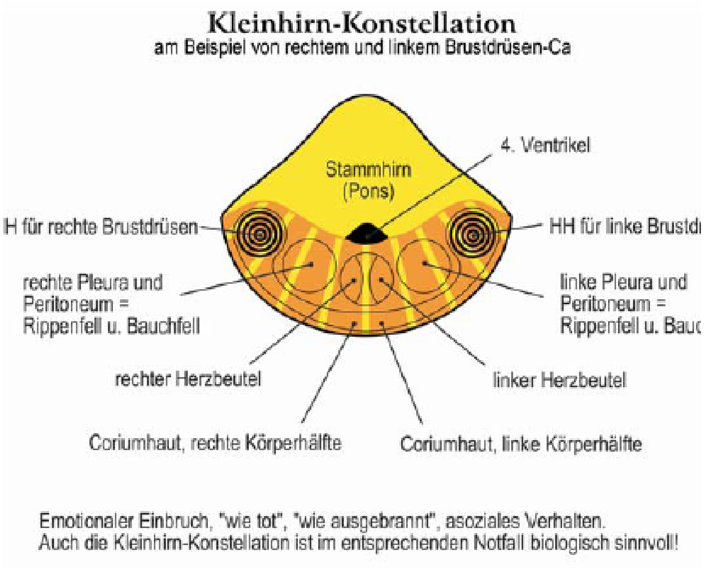
a) konflikt matka/dítě
b) konflikt dítě/matka

Ovšem:
u tzv. duktálního mléčného karcinomu, jehož relé je položeno v mozkové kůře, je obsahem konfliktu konflikt oddělení, s vytvořením ulcery v mléčných pochodech v konfliktně aktivní fázi a natékání a červenání prsu v uzdravovací fázi.

Pokud udeří dva konflikty na dvou různých hemisférách mozečku, tedy např. pravém a levém prsu, pak hovoříme o tzv. „ konstelaci schizofrenie mozečku“. S tím je spojeno těžké narušení citovosti v paranoidně bludném způsobu, aniž by byla poškozena formálně logická schopnost myšlení;
Např. „jsem jako vyhořelý, cítím se zcela prázdný, nemám už žádné pocity“(tzv. „asociální paranoia“)

Tato tzv. schizofrenie je prakticky „nutnou reakcí organismu“ pokud člověk nevidí žádnou možnost, jak konflikty zpracovat. Že schizofrenie „ roztříštěné myšlení“ možná mohlo z toho pocházet, že mozkové hemisféry nemyslí „ ve stejném taktu“, už se někteří domnívali. Ale že by se toto mohlo dít prostřednictvím dvou různých aktivních biologických konfliktů, na tu myšlenku dosud nikdo nepřišel, třebaže stojí vlastně tak blízko v pozadí.

Téměř všechny psychiatrické kliniky mají dnes počítačové tomografy, ale ještě nikdy nikoho nic nenapadlo, protože psychiatři normálně mozkové CT vůbec nerozumí, a neuroradiologové se o (biologické) konflikty nezajímají.

Typická schizofrenní konstelace mozečku

3. přírodní zákon

Ontogeneticky závislý systém rozumných biologických zvláštních programů rakoviny a rakovinových ekvivalentů

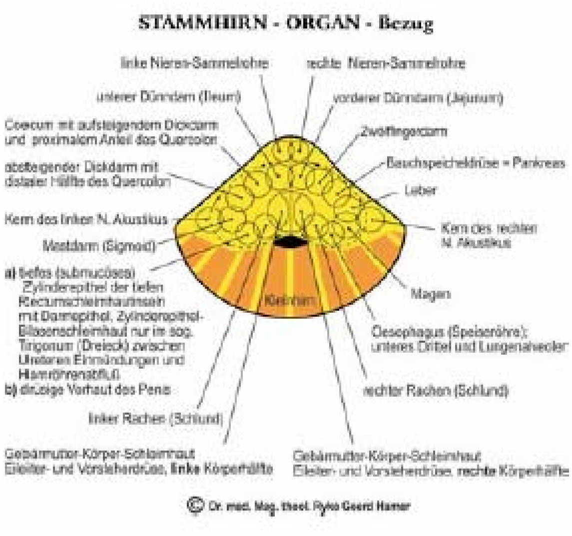
Embryologové rozdělují všeobecně embryonální vývoj do tří tzv. zárodečných listů: entoderm, mezoderm, a ektoderm, které se vytvoří již na začátku vývoji embrya a ze kterých se odvodí všechny orgány. Každou buňku resp. každý orgán těla lze přiřadit jednomu z těchto tzv. zárodečných listů.

3. přírodní zákon nové g. medicíny řadí tak všechny tzv. nemoci dle příslušnosti k zárodečným listům. Seřadíme li všechny tyto různé otoky, zduření, ulcery dle vývojové historie, resp. dle jejích kritérií k různým zárodečných listů, pak zjistíme, že „ nemoci“ se stejnou příslušností k zárodečnému listu (u prostředního zárodečného listu se ještě rozlišuje mezi mezodermální příslušností mozečkem řízených a bílou mozkovou hmotou řízených) vykazují také ještě jiné vlastnosti a zvláštnosti.

Neboť ke každému z těchto zárodečných listů přísluší – v závislosti na vývojové historii-

- specielní část mozku
- určitý způsob obsahu konfliktu
- určité umístění v mozku
- zcela určitá histologie
- specifické mikroby příbuzné zárodečným listem

a kromě toho má taky každá tzv. nemoc resp. SBS ještě jeden historicky vývojově pochopitelný biologický smysl.
Buňky resp. orgány, které se vyvinuly z vnitřního zárodečného listu, mají svá relé, své místo řízení, odkud jsou dirigovány, v koncovém mozku, tedy nejstarší části mozku.

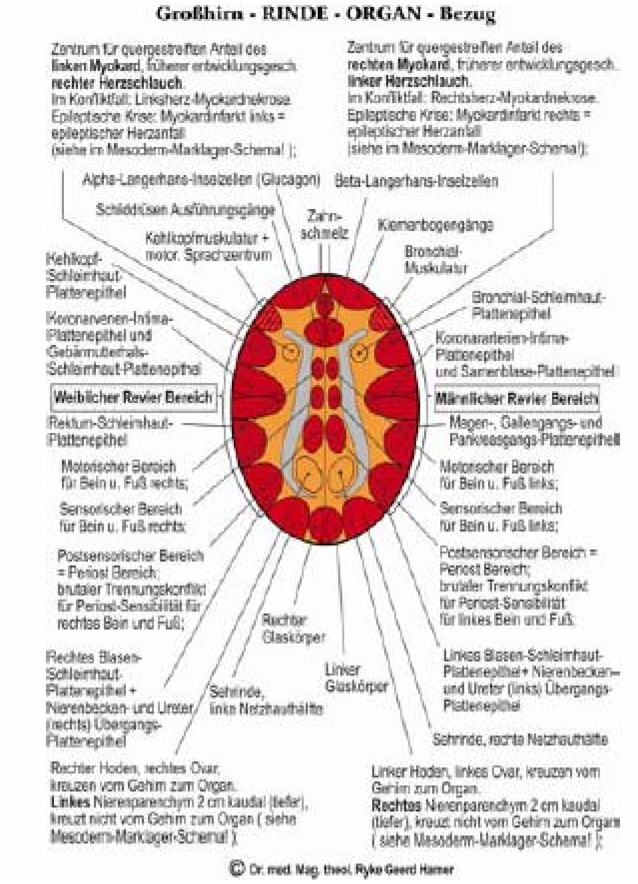

Taky tady nalezneme uspořádané umístění, neboť začínají vpravo dorsálně onemocněním úst, nosohltanu, a řadí se pak proti směru hodinových ručiček a odpovídajíc žaludku-střevnímu traktu a končí sigmou a dutinou.

Histologicky jsou všechny karcinomy adeno-karcinomy a to bez výjimky.

Orgány patřící k tomuto zárodečnému listu se v případě rakoviny množí s kompaktními nádory, např. v játrech, ve střevě, v plicích- tzv.kulatá ložiska.

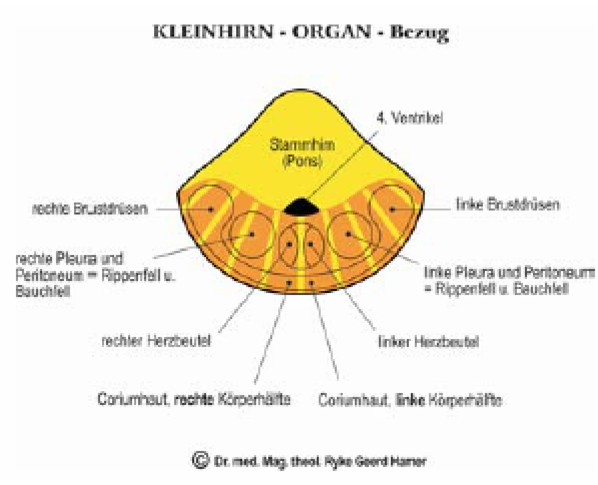
Všechny buňky resp. orgány, které se vyvinuly z vnějšího zárodečného listu, mají svá řídící relé v mozkové kůře velkého mozku, nejmladší části našeho mozku.

Všechny způsobují v případě rakoviny úbytek buněk ve formě vředů, ulcery v ca-fázi, nebo ale biologicky rozumné změny funkcí, částečné zesílení funkcí, částečné omezení funkcí v ca-fázi, jako např. motorické ochrnutí, diabetes atd.

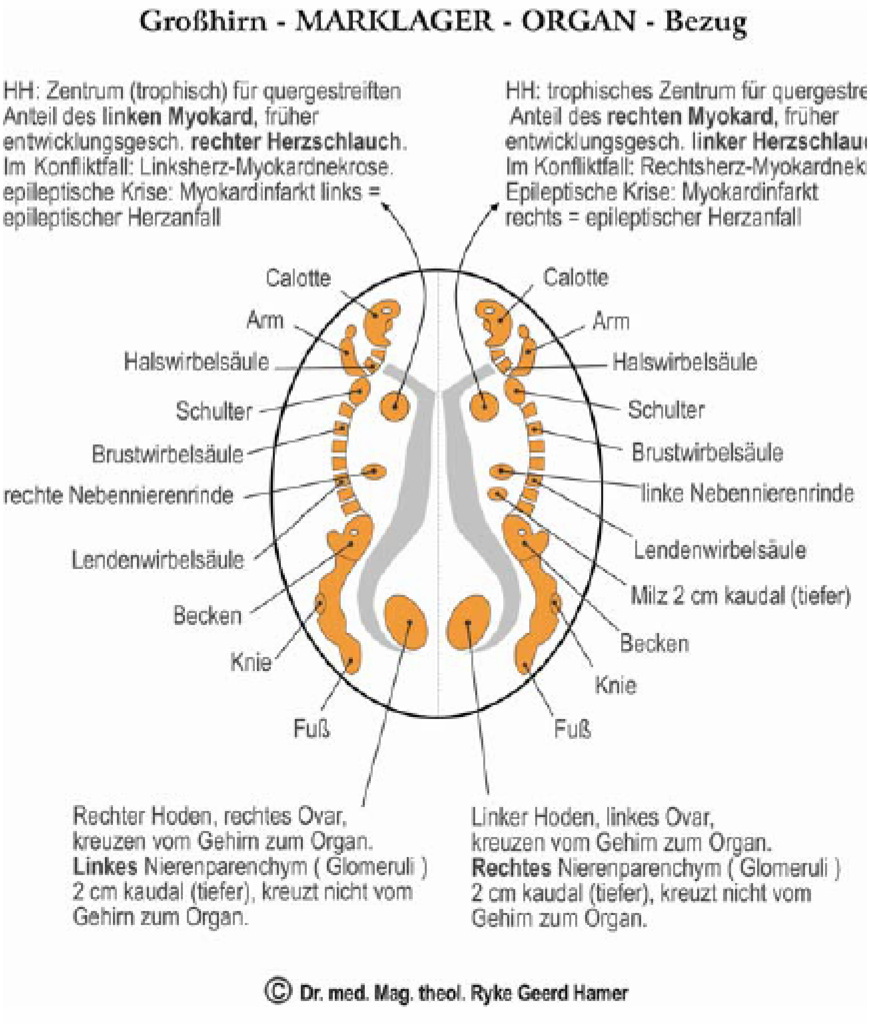
V uzdravovací fázi následuje také znovuvýstavba ulcery jako také obnovení funkce orgánu resp. částečná obnova.

U středního zárodečného listu rozlišujeme starší a mladší skupinu.

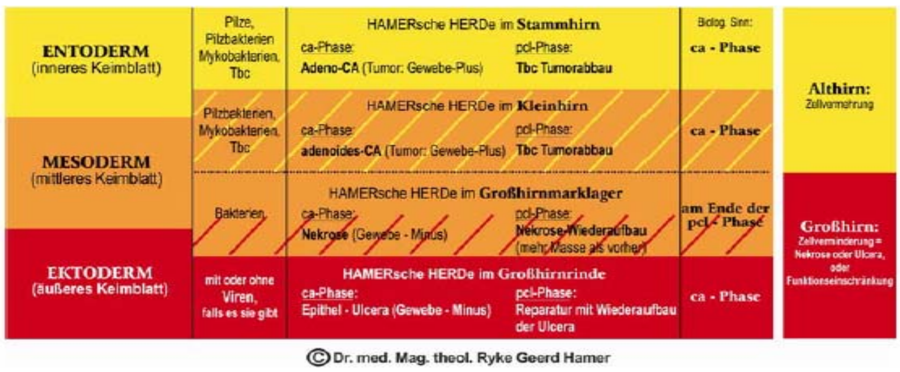
Buňky resp. orgány, které patří ke starší skupině středního zárodečného listu, mají své relé v mozečku, tj. patří ještě ke starému mozku a vytvářejí proto v případě rakoviny rovněž kompaktní nádory v konfliktně aktivní fázi a to sice adenoidního buněčného typu, např. prs, melanom, mezoteliom, tedy mezoteliomy osrdečníku, pohrudnice, pobřišnice.

Buňky resp.orgány, které patří k mladší skupině středního zárodečného listu, mají své řídící místo v bílé hmotě velkého mozku.
Tyto buňky resp. orgány vytvářejí v případě rakoviny v konfliktně aktivní fázi nekrózy nebo díry v tkáních, tedy buněčné roztávání, zde např. díry v kloubech, ve slezině, v ledvinách nebo vaječníku.

Mezodermální orgány řízené velkým mozkem vytvářejí v konfliktně aktivní fázi nekrózy (osteolýzy) a
v uzdravovací fázi znovu výstavbu nekróz a upevňování.

Tady lze vidět, že rakovina není žádné nesmyslné dění náhodně zdivočelých buněk, ale dobře srozumitelný a už předem odhadnutelný proces, který se zcela precizně drží ontogeneticky daných skutečností.

Žlutá= koncový mozek ENTODERM

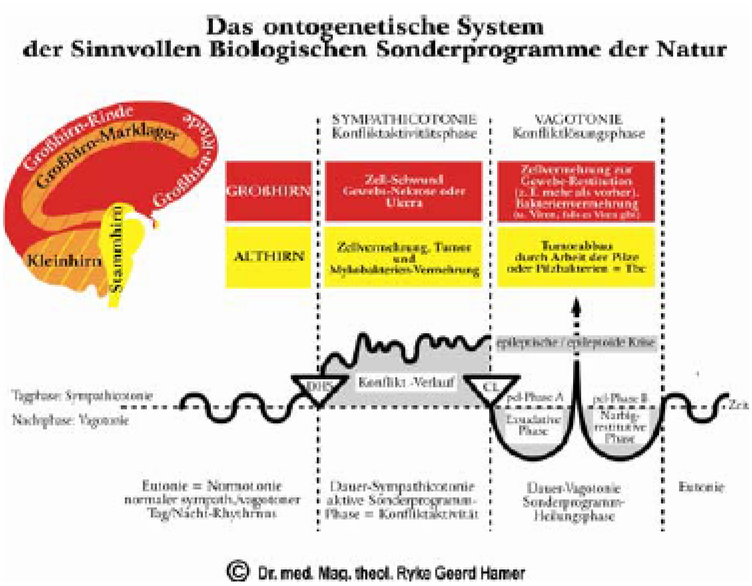
Oranžovo/žlutá – šrafovaná = Mozeček MEZODERM

Oranžovo/červená-šrafovaná= bílá hmota velkého mozku

MEZODERM

Červená = mozková kůra
EKTODERM

To je vlastně důvod, proč se dosud do vzniku rakoviny nikdy nemohl vnést žádný systém, protože taky žádný systém neexistoval.
Dle železného pravidla rakoviny a zákona dvoufázovosti všech onemocnění, je toto prvotním systematickým rozdělením celého lékařství.

Tady vidíme dvě rozdílné skupiny:

<u>Červená</u> skupina velkého mozku vytváří v ca- fázi úbytek buněk a v uzdravovací fázi staví nekrózy nebo ulcery za duření a tvoření cyst.

<u>Žlutá</u> skupina starého mozku vytváří v ca-fázi nádory s reprodukcí buněk, a v uzdravovací fázi nádor opět odstraňuje za pomoci mykobaktérií (tbc), pokud k počátku DHS jsou ještě nějaké k dispozici.

Tento ontogenický systém, obzvláště nádorů, je pro lékařství srovnatelný s významem periodického systému prvků pro přírodní vědy. Obsáhle popisuje souvislosti celého lékařství. (spodní křivka je identická s grafikou 2. biologického zákona)

4. biologický přírodní zákon

Ontogeneticky propojený systém mikrobů

Mikrobům jsme doposud rozuměli jen tak, že způsobují tzv. infekční nemoci. Tento náhled se zdá bližší, protože jsme vždy u tzv. infekčních nemocí mikroby nalezli. Jenom – to nebyla pravda. Také jsme u těchto zdánlivých infekčních nemocí zapomněli nebo přehlédli tuto první fázi, neboť těmto zdánlivým infekčním onemocněním vždy předcházela konfliktně aktivní fáze.

Moment, od kdy smějí mikroby „zpracovávat“ nezávisí přibližně, jak jsme všechny dosud špatně vnímali, na vnějších faktorech, ale mnohem více je určován výlučně naším počítačem mozkem.

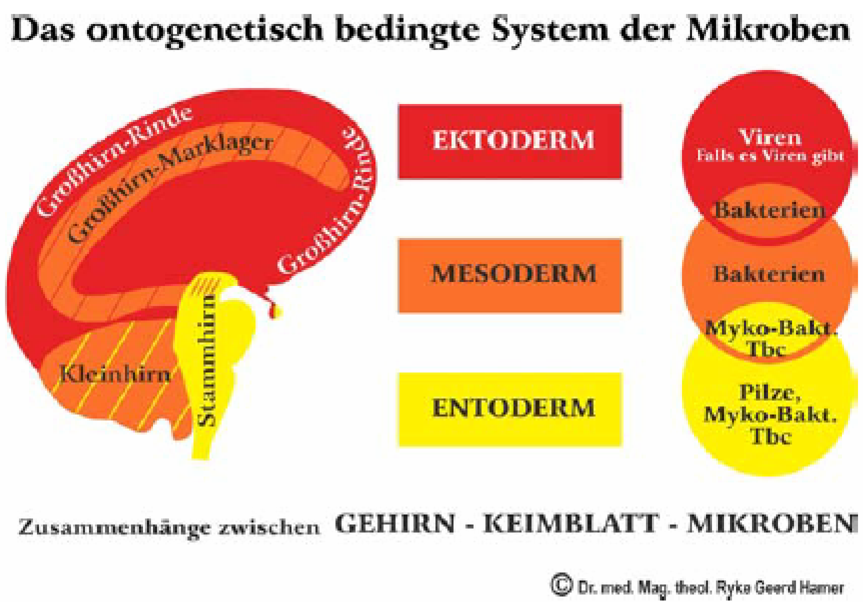
Mikroby tedy nejsou tedy našimi nepřáteli, nýbrž nám pomáhají, pracují na náš povel, na povel našeho organismu, dirigovaný z našeho mozku, neboť ke každé skupině orgánů příbuzné zárodečným listem patří taky specifické mikroby příbuzné zárodečným listem.

Společně s programováním našich orgánů v různých mozkových relé našeho počítače mozku jsou i naši věrní specielní pracovníci, mikroby hned naprogramovány. Mikroby jsou více méně specialisti. Nejenom s ohledem na orgány, které zpracovávají, ale taky s ohledem na způsob jakým pracují.

Dle zákona o dvoufázovosti všech onemocnění při řešení konfliktů "pracují" všechny mikroby –bez výjimky- výlučně v druhé fázi, tedy v uzdravovací fázi, počínaje s vyřešením konfliktu a končíce koncem uzdravovací fáze. Ovšem mykobaktérie (tbc) se reprodukují z DHS, jsou ale nasazeny teprve s vyřešením konfliktu, tj. bude „předvyprodukováno" jen tolik mykobakterií, kolik bude nutných později k odklizení nádoru.

Rozdělení mikrobů odpovídá jejich ontogenetickému věku:

- nejstarší mikroby, houby a houbové bakterie
  zpracovávají entodermální orgány řízené koncovým mozkem
- staré – středověké", houbové bakterie (tbc)
  zpracovávají mezodermální orgány řízené mozečkem
- „ mladé –středověké" bakterie
  zpracovávají mezodermální orgány řízené bílou hmotou velkého mozku
- ontogeneticky nejmladší, viry (pokud vůbec existují)
  zpracovávají výhradně ektodermální orgány řízené kortexem velkého mozku

Pohlížíme na mikroby jako na něco „zhoubného „ co musíme vymýtit. To je holý nesmysl! Potřebujeme nutně mikroby a to sice celou paletu, která je běžná v naší zeměpisné šířce. Chybí li nám např. „ z hygienických důvodů" mykobakterie (tbc), potom nemůžeme v pcl-fázi odstraňovat naše nádory.

To má pro řadu nádorů katastrofické následky:
Při karcinomu štítné žlázy např. to znamená, že i přes řešení konfliktu nemůže být odstraněn a dále je produkováno velké množství tyroxinu, co je mezitím zcela biologicky nesmyslné.
Také karcinom tlustého střeva může způsobit značné komplikace a musí být odstraněn chirurgicky, nejsou li k dispozici žádné mykobakterie.

Nyní vidíme,že se mikroby rozumně a z vývojově historicky pochopitelně zapojují v biologických procesech rozumných biologických zvláštních programů.
Jsou jakoby s námi a rostou pro nás. Jsou vždy členem koloběhu přírody, což jsme nevěděli. Proto jsme ve slepé horlivosti usilovali zničit tyto malé nezbytné pomocníky jakýmikolliv tzv. antibiotiky nebo sulfonamidy.

Takzvaný **imunitní systém**, který jsme si představovali na způsob armády našeho těla, která ničí zhoubné rakovinové buňky a mikroby, tak jako v nějaké velké bitvě, v tomto smyslu neexistuje. Na příkaz našeho mozku se stanou ze zdánlivě patogenních mikrobů opět dobří, apatogenní mikroby, co se stáhnou na jakékoliv místo našeho organismu, kde nepřekáží a až budou opět potřebnými, mohou být reaktivovány.

Takže skoro všechno, co jsme v moderní medicíně dělali, byl nesmysl.
Neboť koloběhy přírody nemohou fungovat, pokud my zázrační učni libovolně vyjmeme nějaké faktory.

Neexistují žádné „svědivé-škrábavé-mikroby“, tak jako neexistují žádné svědivé-škrábavé metastázy a buňky, které se tam někde měli plížit krví, které nikdy nikdo neobjevil.

Pohádka o **metastázách** je nedokázaná a nedokazatelná hypotéza.
Ještě nikdy nenalezl žádný vědec rakovinovou buňku v tepnové krvi tzv. pacienta s rakovinou. Kdyby mohly rakovinové buňky odplavat do vzdálených orgánů, musely by se tam dostat nutně okysličenou krví, neboť venózní systém a lymfatické dráhy vedou jen do centra, tedy k srdci.

Pod „metastázemi“ (které ve skutečnosti neexistují) se v nové g. medicíně rozumí, že člověk např. při diagnóze (iatrogenní) utrpí paniku a přitom DHS s <u>novým</u> biologickým konfliktem.

<u>Vezmeme li si jako příklad</u> naši pacientku s rakovinou prsu, jejíž dítě bylo těžce zraněno, když vběhlo pod auto. A vemme v potaz, že po třech měsících pobytu v nemocnici je dítě opět zdravé. A nyní se objeví u RH matky uzlina v levém prsu. Je jí řečeno, že se musí amputovat celý prs, neboť jinak podstupuje nebezpečí, že zhoubné rakovinné buňky se „rozptýlí“ nebo doplavou krví a mohou způsobit „vzdálené metastázy“. A aby se tomuto zabránilo, musí se co nejdříve začít s chemoterapií, aby se usmrtily všechny zhoubné buňky.

Mladá matka nyní postavena před pro ní šokující diagnózu oznámených zásahů utrpí např. následující další šokové konfliktní šoky:

1. konflikt zohyzdění
   znamená melanom v oblasti jizvy levého tehdejšího prsu
2. konflikt ztráty sebeocenění
   znamená osteolýzu žeber v oblasti levého tehdejšího prsu
   (tam se nehodím, tady už za nic nestojím)
3. útočný konflikt proti levému prsnímu prostoru, který má být operován

znamená mezoteliom pohrudnice levé pohrudnice

4. konflikt ze strachu ze smrti
   znamená kulaté ložisko plic(adeno karcinom)

Části změny orgánů patřící k těmto konfliktům si člověk všimne již brzy: melanom a kulaté plicní ložisko. A protože dítě je opět zdravé, taky tzv. daleké „metastázy“ v pravém laterálním mozečku, totiž: hamerschovo ohnisko v uzdravovací fázi. Osteolýzu žeber a pleurálního výpotku si člověk všimne obvykle teprve v uzdravovací fázi, když došlo k řešení konfliktu.

Na tom je vidět:
Pohádka o metastázách je nedokázaná a nedokazatelná hypotéza.
Taky ta hypotetická pohádka, že se rakovinné buňky na cestě, ne jejich nikdy neviděné cestě krví, by dokonce měly ještě měnit, a např. střevní rakovinné buňky, které ve střevu (entoderm) vytvořily květákovitý, kompaktní nádor, najednou měli doputovat do kostí, kde by se přeměnily v chřadnutí kostí (osteolýzu), jsou jasným šílenstvím a středověkým dogmatismem. Fakt, že je k dispozici druhý nebo vůbec třetí karcinom, se nepopírá, ale to, jak je zhodnocen ten faktu.

To samé platí i o tzv. **nádorových markerech**. Neboť se nerozlišovalo v dosavadní medicíně mezi konfliktně aktivní fází a uzdravovací fází onemocnění. Tak byly vyvinuty markery, které byly jednou v konfliktně aktivní fázi zvětšeny a jiné, co byly zvětšeny v uzdravovací fázi. Tak se staly ze správných faktů špatné nebo alespoň zavádějící diagnózy. Neboť vlastně veškeré uzdravovací fáze lze nazvat markerem nebo vitálním markerem.

5. biologický přírodní zákon
Kvintesence

Zákon o porozumění každé tzv. nemoci jako součásti historicky vývojově pochopitelných rozumných zvláštních programů přírody

5. přírodní zákon je skutečně postatou, okolo které se točí celá medicína.
Pokud pozorujeme jednotlivé zárodečné listy odděleně, zjistíme, že zřejmě existuje biologický smysl, a že tzv. nemoci nepředstavují žádnou nesmyslnou chybu přírody, s kterou by se mělo bojovat, ale že každé onemocnění je rozumný děj. Neboť od té doby, co nepovažujeme zdánlivé nemoci za „zhoubné“, nehody přírody nebo božský trest, ale za části nebo jednotlivé fáze našich rozumných biologických zvláštních programů přírody, od té doby přichází pro biologický smysl, který je obsažen v každém SBS, přirozeně rozhodující postavení.

<u>Příklad:</u> adenoidní rakovina prsu. Zde se tkáň prsní žlázy reprodukuje v konfliktně aktivní fázi. Biologický smysl je jednoznačně ten, kojenci, co např. kvůli nehodě prodělal vývojové narušení, pomoci, tím že nyní dostává více mateřského mléka. Tak se snaží organismus matky, znovu napravit vzniklé škody. Dokud tedy trvá konflikt, roste nádor a taky reprodukce mléka trvá.
Biologický smysl je tedy v konfliktně aktivní fázi.

Samozřejmě se tyto procesy odehrávají u ženy v tzv. civilizovaných zemích většinou mimo období kojení. Dostane li taková žena konflikt matka/dítě když už více nekojí, pak

roste takový nádor prsní žlázy a imituje účel větší potřeby mléka kojencem, který tu sice je jako dítě, ale většinou ne již jako kojenec.

Jinak u konfliktu vodního- tekutinového (velký mozek – mezoderm)
Zde vidíme v konfliktně aktivní fázi nekrózu v ledvinové tkáni a současně je taky vždy zvýšen krevní tlak, který má ale ten smysl, že funkčně kompenzuje díru vytvořenou nekrózou v ledvinové tkáni, aby mohla být dostatečná moč a močovina oddělena.

V uzdravovací fázi se pak vytváří z nekrózy ledvin vychlípenina, co je naplněna tekutinou. Toto nazýváme ledvinovou cystou. Ve vnitřku cysty nyní dochází k silné reprodukci, na jejímž konci, po 9 měsících, je místo tekutiny vystavěna pevná buněčná tkáň, s vlastním krevním systémem.
V tom čase cysta všude v okolí „naroste“, později ale když zduří, se sama od sebe rozpustí a dokonce se zapojí do produkce moči.

Tady spočívá biologický smysl v uzdravovací fázi, tj. se zůstávajícím zvětšením, jak parenchymatického,tak taky funkčního, na konci uzdravovací fáze.
SBS má tedy smysluplný biologický účel neboli prostřednictvím SBS má být dosaženo něco smysluplného nebo rozumně biologicky nutného.
Ovšem biologický smysl se nachází, jak jsme viděli, jednou v konfliktně aktivní fázi, a jindy v konfliktně vyřešené fázi.
Tady si matka příroda jednoduše vzala volnost, realizovat obojí, ovšem zcela zpořádaně, v různých skupinách zárodečných listů.

U karcinomů řízených mozkovou kůrou je biologický smysl v konfliktně aktivní fázi, ale oproti buněčné reprodukci u orgánů řízených starým mozkem, je zde dosažen přesně opak, totiž úbytek buněk sliznice dlaždicového epitelu, který je potom opět vystavěn v uzdravovací fázi.

Protože ale dosud nikdo nic nevěděl, byly restituce nebo znovu naplnění nekróz a ulcery v uzdravovací fázi taky označovány jak rakovina nebo sarkom, protože přitom také docházelo k reprodukci buněk (mitóze) s velkými buňkami a velkými jádry- ovšem za účelem léčby.

Nyní také můžeme rozumět, proč jsem nikdy nechápali vznik rakoviny, dokud jsme nerozuměli těmto souvislostem a především historicky vývojovému mechanismu vzniku našich biologických konfliktních programů.

La medicina sagrada všechno obrátila, nic už neplatí, kromě faktů.

Ale nejenom každý SBS má svůj biologický smysl, ale taky kombinace takových SBS v schizofrenní konstelaci má opět zcela zvláštní biologický smysl kvazi „nadsmysl“. Tím není v žádném případě myšleno nic transcendentního , světonázorového nebo spirituelního, ale skutečnost, že matka příroda má očividně tu možnost, resp. ji zavedla u zdánlivě bezvýchodných situací (např. psychóz) hned otvírat nové dimenze, s nimiž má jedinec ještě šanci, tuto těžkou situaci zvládnout. Taky zde otvírá nová g. medicína nové dimenze rozumného terapeutického dohledu.

S 5. biologickým přírodním zákonem je nová g. medicína konečně kompletní.
My lidé můžeme v celé skromnosti nyní poprvé vidět a dokonce rozumět, že nejenom celá příroda je uspořádaná, ale taky že každý jednotlivý proces v přírodě je smysluplný, dokonce v rámci celku. A že procesy, které jsme dosud nazývali „nemoci“, nejsou jen nesmyslná narušení, která musí být od zázračných učňů opět napravena, ale vidíme plni údivu, že to celé nebylo vůbec nic nesmyslného, zhoubného ani nemocného.

Terapie v nové g. medicíně vyžaduje tak zdravý lidský rozum.
Terapie u rakoviny stejně jako jiných tzv. onemocnění(jimiž se tady a nyní nemůžeme podrobněji zabývat) spočívá nejprve v tom, zbavit pacienta panického strachu a vysvětlit mu souvislosti, které již většinou pocítil. Odlišuje se tak diametrálně od dosavadní terapie tzv. školní medicíny: *ano, nemůžeme pro vás nic udělat to musí být ozářeno, musíte na chemii, tu musíme dát morfium, to musí být nyní zcela zdravé operováno.*

Tzv. <u>ozařovací terapie</u> je dle kritérií nové g. medicíny zcela nesmyslná.
Dosud se vycházelo z toho, že se odstraňovaly symtomy a muselo se zabránit rozšíření metastází.

<u>Chemické zacházení</u> prodávat jako terapii je možná největší podvod v celé medicíně až dodnes. Tomu kdo vymyslel chemické mučení jako terapii, by se měl v pekle udělat památník.

Chemie znamená zacházení s buněčnými jedy, které mají zabránit reprodukci buněk.
Je to stejné jako vyhánění ďábla. Ví se samozřejmě, že tyto buněčné jedy v první řadě napadají kostní morek. Kromě toho reprodukční orgány, což může vést k prozatímní nebo trvalé neplodnosti.
Přímo kriminální je ale celá ta věc tím, že pseudo chemické zacházení u nádorů, které jsou řízeny ze starého mozku, nemá žádný pozitivní efekt, za to ale buněčný jed ještě zesílí sympatikonii a tím je suma sumarum ještě dokonce povzbuzen růst rakoviny.

U rakovin řízených velkým mozkem je použití takřka idiotické.
Jasně že se dá s chemií- vyznačuje se tím, že vždy zničí kostní morek – zastavit každý uzdravovací proces, jedno z kterého mozkového relé je dění nemoci řízeno. Ale ty zdánlivé „úspěchy“ spočívají v zabránění léčby, kterou školní medicína prohlásila za zhoubnou.

Například lze u duktální rakoviny prsu chemicky zastavit a navrátit otékání a červenání uzdravující ho se prsu. Ale tak se zastaví jen léčba, a učiní se něco dvojnásobně nesmyslného, v honbě za zastavením nádoru, který vlastně vůbec neexistuje.

A působení chemie a ozáření na mozek?
Zvláštní odpor mozku, skoncovat s biologickým konfliktem, spočívá v jeho schopnosti, tento HH moci opět vyléčit. To mozek činí, jak víme za pomoci edému v uzdravovací fázi. Díky tomuto edému jsou mozkové buňky odtaženy široce od sebe, tj. hamerschovo ohnisko vytryskne.
Chemie a ozáření učiní bezpečně viditelné to, co by učinilo konfliktní reziduum: tj. uzdravování se zastaví, a to celé nateklé relé se znovu semkne. Edém sice zmizel, ale hamerschovo ohnisko tím není vyléčeno za nic na světě. Neboť po každém kole chemie nebo ozařování se organismus hned snaží dát do chodu zbytek uzdravování, totiž: hamerschovo ohnisko znovu naplnit edémem. Opakovaně jsou odtaženy synapse, spojení

mezi nervovými buňkami, potom se semknou při dalším kole chemie nebo ozařováním znovu dohromady. Tím začíná katastrofa obávaného tzv. efektu tahací harmoniky.

Nová g. medicína neodmítá operace v každém případě. Musejí být ale indikovány individuelně a dle zdravého lidského rozumu.

Morfium je pro každého pacienta katastrofální. V přírodě nejsou podobné zásahy zvenčí předpokládány. Od té doby co máme morfium a jeho deriváty přiblížila se domněnka: odstavíme bolest morfiem a budeme přesto zdraví. Výpočet je špatný, neboť morfium otočí celý mozek a pacient nemá už žádnou morálku a nechá se libovolně uspat.

Medicínské jednání není v žádném případě doménou školní medicíny. Ovšem v nové g. medicíně se užívá jen, aby se zmírnily nebo zabránily komplikace v přirozeném průběhu uzdravování . Všechny medikamenty co jsou sympatomicky dobré, by měly být užity dle vůle pacienta a to sice dle kritéria, zda by je doktor použil u své vlastní manželky.

Tím se samo sebou rozumí, že pacienti co ještě nebyli léčeni mají s pomocí nové g. medicíny velkou šanci se znovu uzdravit.

Školní medicína, která si tolik zakládá na své údajné vědeckosti, se musí postupně nechat ptát, jestli cestu přírodní vědy už sama dávno neopustila. Ale tím ‚že v medicíně byly nejprve uznány základní přírodní zákony (jak už se v jiných přírodních vědách dlouho děje), měla by teprve teď vůbec poprvé reálnou šanci, stát se přírodní vědou ve vlastním smyslu!

Děkuji vám.

Závěr

15. května 2005

Milí přátelé, vážené dámy a pánové „kolegové“

Kongres pro mě chtěl udělat něco dobrého a požadoval pro mě cenu asturie. Zato účastníkům kongresu děkuji.
Ale k jedné ceně, přátelé a bývalí kolegové, náleží vždy dva:

- jeden, co cenu uděluje a
- jeden, co cenu přijímá

Ovšem cena asturie za lékařství je zatížena těžkou hypotékou:
V dubnu tohoto roku byla tato cena udělena profesorům Gallovi a Montagnierovi, za objevení tzv. „viru- aids“, který ale ve skutečnosti vůbec neexistuje.
HIV- viry totiž nebyly u AIDS nikdy nalezeny.
Montagnier sám řekl ca. před 10 lety na jednom kongresu v Barceloně, že nikdy neviděl virus aids. Nyní se sám trestá lžemi a nechá si za to udělovat cenu.
Podívejte:
Hlavní argument, co mluví proti „AIDS“ jako samostatné nemoci, jsou poznatky, které lze odvodit z ontogenetického systému nádorů a z toho odvozeného ontogeneticky závislého systému mikrobů.
Nikdo ještě neviděl obligátní symtomatiku po tzv. HIV infekci, jak je obvyklé např. u spalniček nebo zarděnek.
Nemá li člověk pozitivní HIV-test, a onemocní např. rakovinou, revmatem kloubů, sarkomem, zápalem plic, průjmem, demencí, kvasinkovým onemocněním, tuberkulózou, horečkou, herpetem nebo všemi možnými neurologickými symtomy či zánikovým jevem, pak jsou ty všechny normální obvyklá tzv. onemocnění dle dosavadních představ. Má li ale ten samý člověk pozitivní HIV –test, pak jsou to hned všechny zhoubné „AIDS“ symtomy, skoro by se chtělo říct „AIDS metastáze“, které nasvědčují brzkou a strastiplnou smrt politováníhodného tzv. „pacienta s AIDS“.
Ta celá věc tedy musí mít něco s psychikou, pokud lidé jenom poté nápadně onemocní, co se jim řeklo, že jsou HIV- pozitivní.
To si dosud skutečně žádný doktor nemohl představit, co se udá v takovém pacientovi, když je brutálně konfrontován s takovou zbabranou diagnózou?
Taky je divné, že by se „AIDS“ jako domnělé virové onemocnění mělo chovat zcela jinak než jiná virová onemocnění, neboť ta jsou vždy považovány za překonaná, když je antitělní test pozitivní.
Promiňte mi, ale já jsem prakticky založený člověk. Je sice velmi zajímavé, teoreticky diskutovat o AIDS, ale zatím jsou ti ubozí lidé dále AIDS terorizovaní a zabíjení- stejně jako u rakoviny.
Kruhy, které nevěděly jak publikovat pravé souvislosti rakovinového dění, a chtěly mě zašít do vězení, ti jsou to také, kteří vytvořili smrtelnou nemoc slabé imunity „AIDS“, aby měli druhou nohu k rakovině jak další „smrtelnou“ nemoc, což jím daruje další moc.

Omluvte :

Ale v řadě takových vědců se cítím nevhodně.
Přesto bych nechtěl- kvůli mým/našim pacientům přibouchnout všechny dveře.
Proto jsem se po zralé úvaze rozhodl, cenu za dvou podmínek přesto přijmout:

1. je s tím spojeno pro mě oficiální pracovní povolení jako lékař
2. toto pracovní povolení výslovně obsahuje, praktikovat novou germánskou medicínu- již 30krát veřejně ověřenou

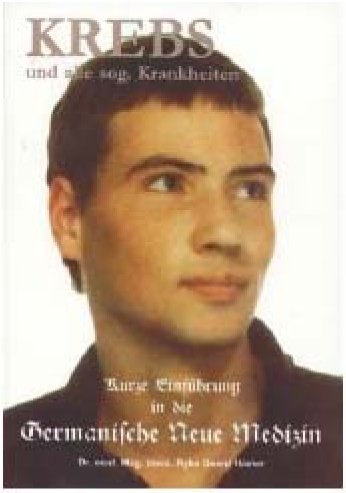
Moji přátelé, a všichni co mě znají, vědí, že nejsem ani velikánský nebo arogantní, ale skromný a přátelský.
Považoval bych to ale za zradu na svých/našich pacientech, pokud bych přijal cenu za moji ješitnost, aniž by tím byly splněny podmínky pro pacienty.

Však už se konečně musí něco stát!
Všichni jsme vyzváni zapojit se!
My všichni jsme zodpovědni!

Pojďme už konečně společně vstát a učiňme přítrž tomuto porušování.

O to vás prosím!

(další informace viz: www.neue-medizin.de)

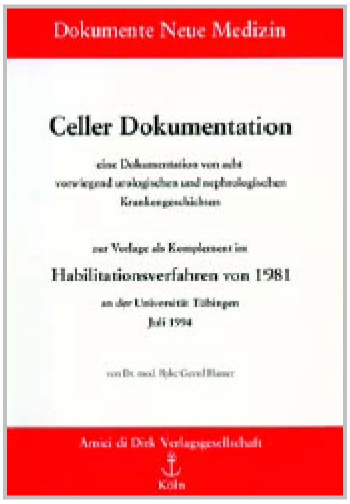
Krátké uvedení do nové germánské medicíny

Podpořeno četnými obrázky, grafikami a příklady je demonstrováno, že rakovina a všechny tzv. nemoci jako např. AIDS, srdeční infarkt, pásový opar, zelený/šedý zákal, epilepsie, psychózy, neurodermitis, astma, deprese až ke kašli atd.
Vznikají prostřednictvím konfliktního šoku a mohou být opět léčeny prostřednictvím vyřešení konfliktu.
315 stran

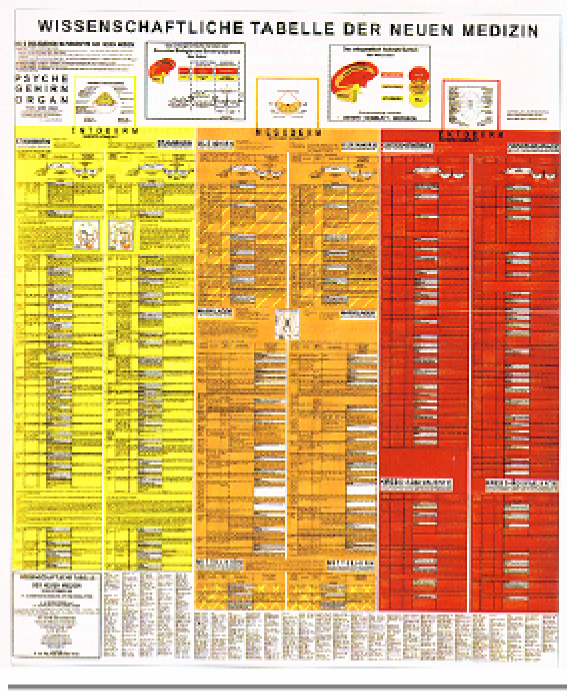
Jeden proti všem

téměř neuvěřitelný ale pravdivý „ kriminální příběh“ o nyní již 25 let trvajícím potlačování poznatků nové germánské medicíny.
436 stránek

Celler dokumentace

pohled do dílny (germánské) nové medicíny
podrobná případová dokumentace
o 8 převážně urologických a nefrologických příběhů nemocí, s originálními dokumenty a mnoha pestrými zobrazeními
k předložení jako doplněk v habilitačním řízení
A4/346 stran

Vědecká tabulka
Germánské nové medicíny
(psychika – mozek- orgán)

Tabulka je seřazena dle zárodečných listů a tzv. nemocí
s odpovídajícími obsahy konfliktů
lokalizacemi hamerschova ložiska a
popisu symptomů

a) v konfliktně aktivní fázi
b) v konfliktně vyřešené uzdravovací fázi

tříbarevná, skládaná
s registrem k organizaci
a různými grafikami